

هدف مهم فلسفه ورزشی عقلانی کردن زندگی است/ فلسفه ورزشی تفنن نیست

یک محقق و پژوهشگر فلسفه با اشاره به اینکه فلسفه ورزشی یک شغل و تفنن و آرایه نیست یک تفکر و یک زندگی است گفت: ممکن است ما فلسفه خوان باشیم اما دغدغه های عقلانی نداشته باشیم، بنابراین میان فلسفه ورزشی با فلسفه خوانی تفاوت است.

یک محقق و پژوهشگر فلسفه با اشاره به اینکه فلسفه ورزشی یک شغل و تفنن و آرایه نیست یک تفکر و یک زندگی است گفت: ممکن است ما فلسفه خوان باشیم اما دغدغه های عقلانی نداشته باشیم، بنابراین میان فلسفه ورزشی با فلسفه خوانی تفاوت است.

دکتر فائزه عابد کوهی در مورد تفاوت فلسفه ورزشی با فلسفه خوانی به خبرنگار مهر گفت: باید بین فلسفه ورزشی و فلسفه خوانی تفکیک قائل شویم. جامعه ای ممکن است فلسفه خوان باشد ولی به عقل ورزشی نرسیده باشد. بنابراین فلسفه ورزشی با یک نوع حیرت فلسفی آغاز می شود و در تعریف آن باید بگوییم به کاربردن دغدغه های فلسفی و عقلی در زندگی و حیات است.

وی تصریح کرد: غایت مهم فلسفه ورزشی عقلانی کردن زندگی است که این مسئله با فلسفه خوانی بدست نمی آید. بنابراین مجبوریم که بین دونوع زندگی یعنی زندگی عادی و زندگی فلسفی تمایز قائل شویم.

عابد کوهی عنوان کرد: فلسفه ورزشی یک شغل و تفنن و آرایه نیست. یک تفکر و یک زندگی است. ممکن است ما فلسفه خوان باشیم اما دغدغه های عقلانی نداشته باشیم. از روی تفنن فلسفه بخوانیم. برای مثال در شعر و ادبیات زمانی شعر را فقط به عنوان یک تفنن می خوانیم ولی زمانی شعر را تفسیر می کنیم. مثلاً انسان شناسی در مثنوی مولوی یا در اشعار حافظ را تفسیر می کنیم. ایندو تفاوت زیادی با هم دارند.

وی افزود: اگر به طور جامع نگاه کنیم هیچ جامعه ای بدون فلسفه و تفکر به سمت زندگی عقلانی رهنمون نمی شود. چه بسیار جوامعی هستند که فلسفه خوان هستند اما زندگی عقلانی ندارند. در نهایت رسیدن به جایگاه انسان و شناخت انسان از بعد روان شناختی، اجتماعی و فرهنگی هدف فلسفه ورزشی است. تا نتوانیم به این شناخت برسیم نمی توانیم مشکلات و دغدغه های انسان را حل کنیم. مهمترین چیزی که انسان با آن درگیر است مسائل اجتماعی و جامعه است اگر بتوانیم به پرسشهای بنیادین هویت پاسخ دهیم فلسفه ورزشی کرده ایم.

این محقق و پژوهشگر مسائل فلسفی در مورد اینکه کدام یک از این دو در جامعه ما رواج دارد هم اظهارداشت: فلسفه خوانی. زیرا ادعای خوانش فلسفه زیاد داریم ولی فلسفه خواندن تضمینی برای زندگی عقلی نیست. برای اینکه اگر غیر از این بود مشکلاتی که در جامعه با آن درگیر هستیم خیلی بروزی نداشت و با آنها مواجه نمی شدیم، بنابراین باید فلسفه ورزشی کنیم تا فلسفه خوانی.

وی در مورد اینکه رواج فلسفه ورزشی چه تأثیری بر نوع نگرش ما به جهان خواهد داشت هم تصریح کرد: تأثیر خیلی مهمی دارد. یکی از شاخه های مهم فلسفه ورزشی عقلانیت و به کارگرفتن عقل است وقتی شما عقل را دستاویزی برای اندیشه کردن می کنید توسعه و پیشرفتی که قرار است بشر از پس این عقل به آن برسد حاصل می شود و چه بسا اینچنین از دایره حسیات و استدلالهای ناقص و ضعیف خارج می شود عقل و منطق پشتوانه امان می شود